MIELIPIDE

Suomeen tarvitaan laki, joka velvoittaa käyttämään vähintään 20 prosenttia puuta uusissa rakennuksissa. **NIMIMERKKI BIOTALOUS NOUSUUN TEKSTIVIESTISSÄÄN**

LUKIJALTA

Saisiko olla geenimuunneltua lohta

JAANA KANKAANPÄÄ

Viljellyn kalan käyttö ruuantuotannossa ohittaa jo pyydetyn kalansaaliin.

Kymmenen vuotta sitten Porissa pidettiin ensimmäinen ja toistaiseksi viimeinen Itämeren alueen kalafoorumi ”Baltic Fish Forum”, johon osallistuivat edustajat ja asiantuntijat kaikista Itämeren maista ja EU:sta.

Jo silloin viesti oli selvä. Luonnonkalastus ei riitä tyydyttämään kalan kulutusta ja edessä on siirtyminen kalan viljelyyn ja teolliseen tuotantoon.

Tällä hetkellä suurimmat kalankasvattajat ovat Kiina (62 prosenttia maailman kaloista) ja Norja. Jo nyt viljellyn kalan käyttö ruuantuotannossa ohittaa pyydetyn kalansaaliin.

Luonnonkalojen kalastus on rajoituksista huolimatta karannut käsistä ja kalakantojen hupeneminen on vain ajan kysymys.

Tätä on kiihdyttänyt entisestään luonnonkalojen käyttö rehuna kalanviljelyssä. Yhden lohikilon viljelyyn tarvitaan 2,5 kiloa luonnon kalaa. Esimerkiksi Atlantin vesiltä ovat useat turskalajit hupenemassa ja monet harvinaiset kalalajit on ryöstökalastettu loppuun.

Päämeklareina tässä näytelmässä touhuavat norjalaiset. Heille ei riitä, että ovat kahmineet Pohjanmeren öljyvarannot itselleen, vaan he ovat röyhkeästi omineet muun muassa Irlannin aluevesien öljyvarannot maksamatta niistä latiakaan irlantilaisille.

Sama kaava toistuu myös lohen viljelyssä. Norjan vuonot ovat piukassa lohiviljelmiä ja mantereelle nousevia kalarehutehtaita. Eikä sekään riitä. Jo vuosia norjalaiset ovat käyttäneet Chilen rantavesiä kasvatusaltaina ja tuhonneet paikallisen kalakannan.

Kilpailu maailman kalabisneksessä vain kovenee. Kalakantojen huvetessa etsitään kiireisesti kalarehua korvaavia proteiinilähteitä. Yksi näistä on soija, josta on käytössä sekä geenimuunneltua että geenimuuntelematonta muotoa.

Uuteenkaupunkiin valmistui Finnprotein Oy:n geenimuuntelematon soijajalostamo, joka on lajissaan Euroopan suurin ja samalla toistaiseksi ainoa EU:ssa. Ikävä vain, että yrityksen toiminta tyrehtyi alkumetreillä. Yritys ilmoitti hiljattain toiminnan lopettamisesta käynnistys- ja kannattavuusongelmien vuoksi.

Sopii toivoa, että sille löytyisi jatkaja, sillä tällaisia jalostajia Suomi tarvitsee.

Myös itse tuotteessa eli lohessa ollaan siirtymässä uuteen lajikkeeseen eli geenimuunneltuun gm-meriloheen, jollaisen on kehittänyt kanadalainen AquaBounty-yritys. Se kasvaa paljon nopeammin ja suuremmaksi kuin niin sanottu luonnonlohi.

Elävän kalan käyttämisessä viljelykalan rehuna on omat riskinsä esimerkiksi tautivaaran vuoksi. Geenimuuntelulla voidaankin tuottaa sekä turvallisempaa raaka-ainetta että itse tuotetta eli superlohta. Mitä harvempien käsissä kalabisnes on, sitä todennäköisemmin tähän ollaan menossa.

Paavo Kajander
metsänhoitaja
Pori

Paikallinen ruoka myy

Suomalainen kuluttaja uskoo kotimaiseen elintarviketuotantoon ja näyttää tämän ostokäyttäytymisellään.

Kotimaisia ruokatuotteita pidetään laadukkaita ja tätä ne myös ovat. Euroopan unionin elintarviketurvallisuusviraston Efsan raportista selviää, että suomalaisesta ruuasta ei löytynyt lainvastaisia torjuntaainejäämiä lainkaan.

Tämä tarkoittaa, että suomalainen ruoka on EU:n puhtainta. Lisäksi ruokamme on koko maailman mittapuulla puhtaimpien joukossa.

Efsan aikaisemmatkin tutkimukset tukevat suomalaisen ruuan turvallisuutta. Tämä ei ole sattumaa, vaan pitkäjänteisen ja ammattitaitoisen työn tulos.

Suomalaisen kuluttajan ostoskoriin päätyy yhä useammin omassa maassa tuotettu tuote. Tätäkin enemmän kysyntää on paikallisella ruualla.

Alkuperällä on siis väliä. Ruokapöytään halutaan tuotteita, jotka pystytään paikallistamaan, tuotteita joilla on tarina. Perunaa Lopelta, parsaa Hauholta ja mansikoita Suonenjoelta, lista on loputon.

Osittain tätä voidaan selittää kotiseuturakkaudella, mutta suurimmaksi tekijäksi nimeäisin ruuan laadun. Lähellä tuotettua tuotetta ei ole seisotettu varastoissa, sen logistiikkaketju on lyhyt eikä sen pöytään saattaminen vaadi tusinaa välikäsiä.

Lähellä tuotetulla ruualla on myös kasvot. Ehkä tuttu maanviljelijä, naapurin emäntä tai isäntä.

Ruoka on osa kansallista identiteettiämme. Jokaisella alueella vähän erilainen, ajan mittaan ehkä muuttuvakin. Koko kansan tuntemien perinneruokien lisäksi maakunnissa on paljon omia reseptejä ja ruokalajeja. Nämä vuosikymmenien, jopa vuosisatojen aikana muotoutuneet perinteet siirtyvät sukupolvien ketjussa eteenpäin.

Suomalaiset kaipaavat tietynlaista pysyvyyttä, arvostavat omaa ja ovat ylpeitä siitä. Tuettu kotimainen ruuantuotanto ei ole tällöin vain poliittinen kysymys vaan kansakunnan yhteinen näkemys.

Toukokuussa uutisoidun tutkimuksen mukaan 62 prosenttia suomalaisista valitsee kotimaisen elintarvikkeen, kun saatavilla on sekä suomalaisia että ulkomaisia tuotteita. Itä-Suomessa kotimaista suositaan erityisen paljon, siellä luku oli 71 prosenttia.

Kuluttajat ansaitsevat jatkossakin turvallista sekä laadukasta kotimaista ruokaa. Sen saatavuus varmistetaan ennen kaikkea alkutuottajiin panostamalla. Alkutuotanto on ruokaturvamme kivijalka ja sen vaikutus koko elintarvikesektoriin on oleellinen.

Alkutuotannon elinvoimaisuus määrittää paljon koko sektorin toimintakykyä. Tämän takia elintarviketeollisuutemme tulevaisuuden suuntaviivoja on maalattava maltillisesti pitkällä tähtäimellä. Sektorin kehitys ei kestä hallituskausittain muuttuvia suunnitelmia vaan vaatii määrätietoisia päätöksiä.

Ruuantuottajiemme työtä ei saa horjuttaa lyhytnäköisillä poliittisilla päätöksillä tai etujärjestöjen erimielisyyksillä. Ruokasektori ei ole ketterä, se ei muutu vuodessa eikä kahdessa vaan sen osat muotoutuvat ajan saatossa.

Yrittäjät investoivat vuosikymmeniä eteenpäin ja tämän takia sektori vaatii kärsivällistä työtä ja kauaskantoista politiikkaa.

On hyvä muistaa, että kestävä kotimainen ruokatuotanto perustuu vahvoihin paikallisiin osaajiin ja heistä jokainen ansaitsee korvauksen sekä arvostuksen tehdystä työstä.

Timo Heinonen
kansanedustaja (kok.)
Ympäristövaliokunnan jäsen

Maaseutu hyötyy etäopiskelusta

Suomalainen maaseutu on elänyt pitkään murrosvaihetta. Nuorten poismuutto opiskelujen perässä huolettaa erityisesti pieniä kuntia. Nuori voi joutua muuttamaan koulutuksen vuoksi jopa toiselle puolelle Suomea, mikä tarkoittaa monesti sitä, että koulun päätyttyä ei palata kotiseudulle. On selvää, että maakuntakeskusten korkeakoulut vetävät ympäröivän seudun nuorisoa.

Mutta onko näin pakko olla? Eikö ole ajan ja rahan tuhlausta, että nuoret joutuvat käymään kaukana kotiseudustaan oppitunneilla, jotka voitaisiin kuitenkin tenttiä erinomaisesti myös kotoa käsin? Nykyaikana teknologia mahdollistaa sen, että koulussa ei tarvitse olla fyysisesti paikalla. Opiskelu voidaan toteuttaa myös internetin välityksellä: sähköpostilla, e-kirjastoissa, videoneuvotteluissa ja sähköisissä oppimisympäristöissä.

Maaseudun elinvoimaisuuden kannalta on tärkeää huolehtia, että etäopiskelun mahdollisuuksia lisätään erityisesti korkeakoulutuksessa. Mitä enemmän kursseja voi suorittaa etänä, sen vähemmän syntyy tarvetta poismuutolle maaseudulta. Tämä ei tarkoita lähiopetuksen lopettamista, vaan sitä, että etäopiskelun tulisi olla lähiopetuksen lisäksi yksi vaihtoehto suorittaa kurssi.

Suomalaista maaseutua, Pohjanmaa mukaan lukien, on autioitettu vastuuttomilla päätöksillä. Nyt tarvitaan uusia tuulia. Tavoiteltava olotila on, ettei nuorten ole pakko muuttaa toiselle puolelle Suomea opintojen perässä, vaan heillä on mahdollisuus opiskella edullisesti kotiseudullaan. Etäopiskelussa on suomalaisen maaseudun tulevaisuus.

Aleksi Hernesniemi
yhteiskuntatieteiden kandidaatti
Kannus

Lupauksista pidettävä kiinni

Nykyisen hallituksen maa- ja metsätalousministeri Petteri Orpo (kok.) on luvannut hoitaa maatalouden asioita siten, että maanviljelijäkin voisi elää työnsä tuloksilla.

Kun on tarkkaan seurannut Kataisen johtaman hallituksen tekemisiä ja varsinkin tekemättä jättämisiä, tulee mieleen kysymys: Onko maatalousministerillä pääministerin ja kokoomuksen ”lupa” puhua ja kirjoittaa näin maatalouden edun nimissä?

Jos lupa hänellä on, niin ovatko nämä ministerin puheet ja lupaukset tarkoitettu todeksi vai ovatko ne vaalitäkyjä nykyisten oppositiopuolueiden äänestäjille? Olisi toivottavaa, että lupaukset olisivat tarkoitettu todeksi.

Onkohan kokoomuksen johto ottanut huomioon, että jos seuraavien vuonna 2015 pidettävien vaalien jälkeen puolue joutuu hallitusvastuuseen, ei saa unohtaa Orpon lupauksia, huolimatta siitä, kuka on sen hallituksen pääministeri.

Hallituspuolueilla olisi todella ollut hyvä mahdollisuus korjata Kataisen hallituksen tekemät virheet varsinkin kotimaisen energian, turpeen ja puuhakkeen käytön ja verotuksen osalta. Näin ei tapahtunut, vaikka puoluekokouksessa puheenjohtajaksi valittu Aleksander Stubb piti kiitospuheessaan kotimaisen energian käytön lisäämistä yhtenä tärkeänä korjattavana asiana.

Energiakysymyksessä vihreät eivät hyväksy kotimaisen uusiutuvan energian käytön lisäämistä. Vihreiden politiikka näissä asioissa sopii jollakin tavalla hyvin myös kokoomuksen ja sosiaalidemokraattien politiikkaan, koska energiapuu ja turve ovat kehä kolmosen pohjoispuolella, ja niistä saatavat tulot jäävät myös maaseudulle.

Nykyisen hallituksen halu keskittää on varmaan yhtä suuri, ellei suurempi kuin Kataisen hallituksella oli.

Tuntuu, että pääkaupungin mediat ja varsinkin YLE ovat täysin kokoomuksen talutusnuorassa. Asiaohjelmissakin tuodaan esiin nykyisen hallituksen parin viikon aikaansaannoksia.

Heikki Niittymäki
Masku

Ruokameppi petti viljelijä-äänestäjänsä

Tämänkin lehden palstoilla paljon tilaa saanut kokoomuksen itseään ruokamepiksi kutsunut Petri Sarvamaa petti kaikki viljelijäänestäjänsä, kun kokoomus ei ajanut mepilleen paikkaa maatalousvaliokuntaan.

Tämä kertoo kokoomuksen EU-politiikan painotuksista. Äänet kyllä kelpaavat, mutta sitoutumista tekemään todella töitä tuottajien eteen ei sitten olekaan.

Pääministeri Stubb joko epäonnistui neuvotteluissa vai oliko niin, ettei edes yritetty tosissaan päästä valiokuntaan? Tämä olisi samaa kaavaa kuin 141-artiklan jatkoneuvottelut komission kanssa. Niitä ei todellakaan käyty tosissaan!

Kaiken tämän jälkeen Ylen sunnuntain 29.06. uutinen siitä, että MTK on löytänyt kokoomuksesta uuden kumppanin, kun uutisen mukaan MTK on pettynyt siihen, ettei keskustalla ollut koko vaalikautta meppiä maatalousvaliokunnassa, joutuu varsin outoon valoon.

Uutinen antoi ymmärtää, että kokoomuksen mepin paikka on maatalousvaliokunnassa. Nyt on nähty, ettei näin ollutkaan. Keskustan Pakarinen ja kokoomuksen Sarvamaa olivat päättyneellä kaudella varajäseninä kumpikin maatalousvaliokunnassa.

Keskustan Olli Rehn pyrki ja pääsi varajäsenen paikalle. Olli Rehnin osaamisella, kokemuksella ja erinomaisilla suhteilla pystytään varmasti vaikuttamaan capin täytäntöönpanoon tehokkaasti.

Byrokratian purkaminen on yksi kaikkein tärkeimmistä tehtävistä. Siitä on niin paljon puhuttu, nyt on tekojen aika.

Sirkka-Liisa Anttila
kansanedustaja,
ex-maatalousministeri ja ex-meppi

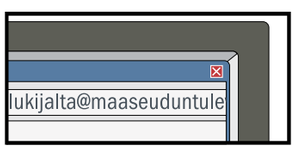

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

Valio

Valion johto ja hallinto maksamaan markkinasekoilut.
Kuiviin lypsetty

Järjetöntä. Valion maitotuomio selkeästi ulkomaisen yrityksen suosimista. Sitä paitsi, Valion tuomioon perustuen pitäisi kaikki tappiolla myynti kieltää.
Ei nimimerkkiä

Perheemme käyttää aina vain Valion tuotteita. Hävetköön Suomen kilpailuvirasto.
Ei nimimerkkiä

Viljelijät joutuivat myymään ruokaperunaa alle tuotantokustannusten koko viime vuoden kaupparyhmille. Samalla periaatteella heillekin sakot?
Äijä

Voisi siitä maitolitrasta vähän enemmän maksaa tuottajalle. Maidontuottajat vähenemässä.
Tuottaja

Markkinaoikeus ja kilpailua- ja kuluttajavirasto ovat kuluttajan vihollisia. Myyjällä oltava oikeus hinnoitella tuotteensa.
Ei nimimerkkiä

Nyt on helpompaa vaihtaa maidon ostajaa. Kylläpä ärsytti delegaatioiden ulkomaanmatkat meidän rahoilla.
Ei nimimerkkiä

Palautetta

Mikä mies on Niklas Holmberg? Kirjoitukset kuin keskustan pää-äänenkannattajassa. EPP edelleen suurin ryhmä.
Maamikko

Jukka Timonen (MT 2.7.). Minulla ei ole mitään uskonnollista vaikutinta, mutta täyspäisenä ihmisenä olen kanssasi samaa mieltä.
Ei nimimerkkiä

Miten lannoitan?

Lannoitteet pitäisi tilata, mutta lannoitusohjeet puuttuvat. MMM/Mavi antakoon heti siirtymäsäädöksen kuten aikaisemminkin.
Tietoa

Sote

Nykyiset kuntayhtymät, Kainuun sote ja Etelä-Karjalan sote, toimivat itsehallinnollisten kuntien perustuslaillisella rahoittaja-järjestäjä-statuksella.
Ei nimimerkkiä

Asiantuntija

Sarvamaa on selvillä maatalouspuolesta. ”Köröttelijät” näkevät vain puolueen, mutta siitäpä ei ole apua viljelijöille pätkääkään.
Seurataan

Yksin

Pikkutiloja ei kyllä puolusta kukaan. Ei se vasemmistokaan tosissaan ole.
Ei nimimerkkiä

Lupauksia vain

Moni ei luota hallituksen työllistyslupauksiin. Kai maatilojen rotanmyrkkykirjanpidon tarkastusviranomaiset on hyvä alku? Ja pian on luottoluokan pudotus.
Näin tässä käy

Paimenet

Susihaittojen ehkäisynä ystäväni Eestissä kasvattaa kahta Kauko-Aasian paimenkoiraa lampaiden joukossa laitumella.
TH

Siirtoistutus

Siirretään ahmat kehä kolmosen sisälle. Siellä ne vihreät luonnonystävätkin asuvat. Samalla ratkeaisi citykanioongelmakin.
Pyry

Puuta rakentamiseen

Suomeen tarvitaan laki, joka velvoittaa käyttämään vähintään 20 prosenttia puuta uusissa rakennuksissa.
Biotalous nousuun

VIERASKOLUMNI

Mölyä Meijeritiellä

Helsingin Pitäjänmäeltä kuuluu kova möly ja parku. Kuluttaja- ja kilpailuvirasto (KKV) vei Valion myymien maitojen hinnoittelun markkinaoikeuteen. KKV:n juristit saivat markkinaoikeuden tuomarit vakuuttuneeksi Valion mahdollisesta saalistushinnoittelusta vuosina 2010–2012 ja se rätkäisi 70 miljoonan euron seuraamusmaksun maitotalonpoikien yhtiölle.

Valio on ollut vuosikausia kilpailuviranomaisen tarkassa valvonnassa. Takavuosina viraston ovien saranoita pitivät kuumana Valion pienet kilpailijat. Kun tanskalainen Arla tuli Ingmanin meijerin oston kautta suureksi eteläsuomalaiseksi toimijaksi, tuli KKV:lle kovatasoinen kantelija. Tanskalaiset ovat merenkulkukansana oppineet pärjäämään kovillakin markkinoilla, miksei sitten Suomessa.

Valio on Suomen suurin elintarvikeyritys. Sillä on takanaan satavuotinen, menestyksekäs historia suomalaisten maitotalonpoikien tuottaman maidon jalostajana ja markkinoijana. Valion merkitystä koko yhteiskunnalle ei ainakaan vähennä se, että tieteen ainoa nobelistimme, akateemikko A.I.Virtanen teki tutkimustyötään Valion palkkalistoilla.

Valio on toimialansa ylivoimaisesti suurin toimija Suomessa. Sen tutkimus ja tuotekehitys on pitänyt maidontuottajat eurooppalaisittain mitattuna aivan huipulla, verrattiin menestystä sitten tuottajahinnalla tai tuotesortimenteilla. Valio on harvoja talonpoikien yrityksiä, jolla on rahkeissa varaa vääntää hyllymetreistä päivittäistavarakaupan kanssa.

Euroopan unionin jäsenyys oli suomalaiselle elintarviketeollisuudelle kova haaste 90-luvun alussa. Osuusteurastamot eivät päässeet sopimukseen yhden suuren kotimaisen toimijan rakentamiseksi turvaamaan oman maan tuottajien asemaa uudessa kilpailutilanteessa. Kaksi jäi jäljelle. Valiolaiset maidontuottajat saivat kutakuinkin rivinsä suoriksi, vaikka turha Aitomaito-koukkaus tulikin nähtyä.

Valiolaiset maidonhankintaosuuskunnat pystyivät sopimaan, miten Valio organisoidaan parhaiten hoitamaan maidontuottajien menestystä. Joitakin valuvikoja Valio Oy:n perustamisessa jäi osuuskuntien välejä hiertämään, mutta niiden kanssa on niin sanotusti eletty.

Sen sijaan kilpailuviranomaisen kanssa eläminen on ollut yhtä myrkkyä. Aitomaitohässäkän jälkeen Valio on joutunut myymään kilpailijoilleen kymmenesosan keräämästään maidosta talkoohintaan. Suurin ostaja on tanskalainen, Valioa viisi kertaa suurempi Arla. Uusin vaihe kilpailuviranomaisten osuuskuntavihassa on markkinaoikeudessa läpiajettu seuraamussakko saalistushinnoittelusta.

Professorit Jaakko Aspara ja Kari Hoppu Aalto-yliopistosta arvioivat, että meijeriyrityksen maitohinnoittelu ei täytä epäterveen kilpailun tunnusmerkkejä. Kysymyksessä on ennen kaikkea se, että tuottajaosuustoimintaa ei ymmärretä yritysmuotona. Omistajan näkökulmasta katsottuna Valio on suoraan parren jatke. Tämä näkyy selvästi Valion tuottajamaidon hinnoittelusta.

Pitäjänmäen parku on ollut aiheellista, samaan huutoon voimme yhtyä kaikki maitotilalliset, valiolaiset ja eivaliolaiset. Nyt taistellaan sekä suomalaisen elintarviketuotannon tärkeimmän yrityksen ja samalla maidontuottajan tulevaisuudesta että osuustoiminnallisen yrittämisen oikeudesta Suomessa.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.
timok@elisanet.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

6985
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

”Kyllä Okrassa pitää poiketa!”

Suositut Okra-messut saivat runsaasti palautetta Maaseudun Tulevaisuuden Facebook-seinällä. Keskustelua aiheuttivat myös Valion kilpailuvirastolta saamat sakot ja valkoposkihanhien kohtelu.

Okrasta nautittiin

”Kyllä Okrassa pitää poiketa! Tällä kertaa silmiin tarttui hukkakauran etsintäkone. Tämä veti vähän mietteliääksi, sillä ei ole tietoa tarvitaanko kuljettamiseen liikennelupa, ammattimainen rekkakortti, hygieniapassi, tulityökortti, puolueen jäsenkirja ja mitä vielä. Uusi ammatti kyllä muuten häämöttäisi, sillä vuoden työt tulisi tehdyksi yhdessä kuukaudessa. Pitkät lomat sano, Tuo...!” kirjoittaa **Ilpo Aalto.**

”Kävimme Okrassa ke. Vahinko että ilma oli niin kylmä. Ihmisiä oli paljon, ja paljon oli nähtävääkin. Olemme ihmetelleet miksi tiedotusvälineet eivät noteeraa tapahtumaa mitenkään. Maatalous on pimennossa. Vasta silloin, kun on jotain kielteistä sairaista eläimistä tai saastuttamisesta, päästään palstoille. Jaksamista kaikille viljelijöille puhtaan ruuan tuottamisessa”, kommentoi **Kaija Aikioniemi.**

”Mahtavaa! Pakkohan Okrassa on käydä, tuossa naapurissa. Varsinkin kun pääsee grillaamaan Luonnonvarat-teltalle hyvää luomulihaa **Raymond Wesanderin** kanssa”, hehkuttaa **Anne Bland.**

Valion tuomio puhutti

”Valio saa sitä mitä tilaa. Markkinatalous tekee kipeää. Voisi myös palauttaa aidon pastöroimattoman maidon kauppoihin. Siitä voisi aloittaa uuden kansalaisille terveemmän nousun”, ehdottaa **Kai Samanen.**

”Kuinka monella alalla Suomessa on oligopoli ja lähes monopoli? Kuinka monessa tapauksessa se muistuttaa Valion menoa ja miksi? Miksi kilpailu toimii tai ei toimi, kuka rajoittaa kilpailua ja miksi? Liika tai liian vähäinen sääntely johtaa järjenvastaisiin ja kilpailua vähentäviin toimiin? Voiko olla, että keskittynyt vähittäiskauppa olisi myös osa tätä ongelmavyyhtiä, ja miksi sitä ei ole otettu tässä huomioon? Kenen etu on löylyttää suomalaisia yrityksiä suomalaisten toimesta?” **Juha-Pekka Aikola** hämmästelee.

Valkoposkihanhet eivät ole suosiossa

Lauri Kontron punkti valkoposkihanhista ja ympäristöministeriöstä kirvoitti useita kommentteja aiheesta.

”Ympäristöministeriö voitaisiin hyvällä omallatunnolla lakkauttaa”, toteaa **Pertti Liias.**

”Naakkojen populaatio on myös aivan epäluonnonmukaisella tasolla. Tämä johtuu siitä, että ihmisten asuminen luo naakoille ruokailumahdollisuuksia ja paikkoja pesiä”, **Matti Keski-Luoma** kirjoittaa.

”Merimetso on myös ympäristöministeriön erityisessä suojelussa. Kannat ovat kasvaneet sellaisiksi, että merimetso on siirrettävä metsästettävien riistalintujen listalle”, sanoo **Markku Myllylä.**

MT sai Facebookissa myös kehuja **Lea Vuolaspurolta.**

”Maaseudun Tulevaisuus on lähes ainut hyödyllinen lehti. Kaiken maailman uutiset ei maistu jos maaseutu Suomessa kuihtuu, ja tilanteet maailmalla vaativat Suomeltakin omavaraisuutta ruuan tuotannossa. Kun suu loksaa tyhjyyttä ja maha alkaa kurnuttaa, niin viimeinenkin yksilö alkaa olla kiinnostunut maaseutumme tulevaisuudesta. Lehdestä ja ruoan tuottajista.”

MATTI RIITAKORPI